

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1997-1998

18 juni 1998

ONTWERP VAN DECREET

**betreffende de openbare instelling Toerisme Vlaanderen
en de Hoge Raad voor het Toerisme**

ADVIES

van de Raad van State

Zie :

846 (1997-1998)

- Nr. 1 : Ontwerp van decreet
- Nrs. 2 tot 6 : Amendementen
- Nr. 7 : In eerste lezing door de commissie aangenomen artikelen
- Nr. 8 : Verslag
- Nrs. 9 en 10 : Amendementen
- Nr. 11 : Motie

RAAD VAN STATE

L. 27.853/3

Brussel, 17 juni 1998

Mijnheer de Voorzitter,

In antwoord op Uw brief van 9 juni 1998 (ref. : dec/ope/sme/ica/980609.001), heb ik de eer U hierbij een uitgifte en twee afschriften te zenden van het advies van de Raad van State over amendementen op het ontwerp van decreet betreffende de openbare instelling Toerisme Vlaanderen en de Hoge Raad voor het Toerisme.

Met bijzondere hoogachting.

de d.d. Eerste Voorzitter,

Ch.-L. CLOSSET,

Kamervoorzitter

De Heer N. DE BATSELIER
Voorzitter van het Vlaams Parlement

1011 BRUSSEL

KONINKRIJK BELGIE
-----ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 10 juni 1998 door de Voorzitter van het Vlaams Parlement verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over amendementen op het ontwerp van decreet "betreffende de openbare instelling Toerisme Vlaanderen en de Hoge Raad voor het Toerisme" (Parl. St., Vl. Parl., 1997-98, nr. 846-10), heeft op 12 juni 1998 het volgende advies gegeven :

L. 27.853/3

Volgens artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisend karakter ervan.

Te dezen wordt de dringende noodzakelijkheid gemotiveerd "door de belangrijke maatschappelijke dimensie van het ontwerp van decreet", en door het feit dat het de bedoeling is het ontwerp te behandelen tijdens de plenaire vergaderingen van 23 en 24 juni 1998.

*

* *

Gelet op de korte termijn die hem voor het geven van zijn advies wordt toegemeten, heeft de Raad van State zich moeten beperken tot de hiernavolgende opmerkingen.

*

* *

STREKKING VAN DE AMENDEMENTEN

1. Bij het Vlaams Parlement is door de Vlaamse regering een ontwerp van decreet betreffende de openbare instelling Toerisme Vlaanderen en de Hoge Raad voor het Toerisme ingediend. Over het desbetreffende voorontwerp heeft de Raad van State op 8 september 1997 advies L. 26.819/1/V gegeven (1).

(1) Parl. St., Vl. Parl., 1997-98, nr. 846-1.

2. De voor advies voorgelegde amendementen hebben betrekking op de artikelen 5 en 25 van het ontwerp.

2.1. Artikel 5 bepaalt dat de openbare instelling Toerisme Vlaanderen haar opdracht vervult "in het kader van het economische en het culturele beleid van de Vlaamse regering in het algemeen en het buitenlands beleid in het bijzonder, dit overeenkomstig de door de Vlaamse regering verstrekte richtlijnen".

Door de heren Ramoudt en De Gucht is een amendement ingediend, dat ertoe strekt de tekst van dat artikel te vervangen. Het amendement strekt er in de eerste plaats toe, te preciseren dat het gaat om het culturele beleid "binnen de Vlaamse Gemeenschap" en om het economisch beleid "binnen het Vlaamse Gewest". Voorts wordt bepaald dat de richtlijnen van de Vlaamse regering, wat de gemeenschaps-aangelegenheden betreft, telkens "specifiek een luik met betrekking tot het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad (zullen) omvatten" (1).

In de Commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden is het bedoelde amendement verworpen, en is artikel 5 ongewijzigd aangenomen (2).

2.2. Artikel 25, eerste lid, van het ontwerp bepaalt dat de instelling Toerisme Vlaanderen "gelden ... kan aanwenden om de ontwikkeling van het toeristische productaanbod te ondersteunen". In het tweede lid wordt voorts aan de

(1) Parl. St., Vl. Parl., 1997-98, nr. 846-4, p. 2.

(2) Verslag namens de commissie, Parl. St., Vl. Parl., 1997-98, nr. 846-8, p. 28.

L. 27.853/3

Vlaamse regering opdracht gegeven om te bepalen "onder welke voorwaarden en volgens welke regels subsidies, leningen, zekerheidstellingen of andere vormen van tegemoetkomingen onder bezwarende of kosteloze titel binnen de beschikbare kredieten kunnen worden verleend om de doelstellingen van het voorgaande lid te verwezenlijken".

Ook op dat artikel hebben de heren Ramoudt en De Gucht een amendement ingediend. Volgens het amendement zouden de in het tweede lid bedoelde voorwaarden en regels bepaald worden door de decreetgever in plaats van door de Vlaamse regering (1).

Dit amendement is eveneens verworpen in de commissie, en artikel 25 is er ongewijzigd aangenomen (2).

3. Na indiening van het verslag zijn de voornoemde amendementen opnieuw ingediend, ditmaal door de heren De Gucht, Bogaert, Stassen, Laverge en Ramoudt (3).

Op verzoek van 43 leden van het Vlaams Parlement heeft de Voorzitter over de amendementen het advies van de Raad van State gevraagd.

(1) Parl. St., Vl. Parl., 1997-98, nr. 846-4, p. 4.

(2) Verslag namens de commissie, Parl. St., Vl. Parl., 1997-98, nr. 846-8, pp. 37-38.

(3) Parl. St., Vl. Parl., 1997-98, nr. 846-10.

ONDERZOEK VAN DE AMENDEMENTENAmendement op artikel 5

1. Het amendement beoogt te preciseren dat de richtlijnen van de Vlaamse regering i.v.m. de culturele aspecten van het toeristisch beleid telkens een bijzonder onderdeel m.b.t. het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad moeten bevatten.

Het spreekt vanzelf dat de Vlaamse regering, wat de culturele aspecten van het toeristisch beleid betreft, de nodige aandacht moet besteden aan het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad. De Vlaamse Gemeenschap is op dit vlak immers bevoegd ten aanzien van de instellingen die in dat gebied gevestigd zijn en die, wegens hun activiteiten, beschouwd moeten worden uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap (artikel 127, § 2, van de Grondwet).

De vraag of die aandacht tot uiting moet komen in een specifiek luik van de richtlijnen van de Vlaamse regering, is een beleidsvraag waarover de Raad van State zich niet uit te spreken heeft.

2. Indien het Vlaams Parlement het wenselijk oordeelt om een bepaling in die zin in het ontwerp op te nemen, zou dit beter gebeuren op een andere manier dan voorgesteld in het amendement.

L. 27.853/3

In vergelijking met de door de commissie aangenomen tekst is immers in het eerste lid van het amendement geen sprake meer van het buitenlands beleid, en wordt integendeel uitgegaan van het culturele beleid "binnen de Vlaamse Gemeenschap" en het economisch beleid "binnen het Vlaams Gewest". Aldus wordt de indruk gewekt dat de instelling Toerisme Vlaanderen slechts initiatieven kan nemen binnen het Nederlands taalgebied en het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, niet in het buitenland. Dit strookt kennelijk niet met de overige bepalingen van het ontwerp (zie i.h.b. artikel 4, § 2, 5°, 10° en 11°, van de door de commissie aangenomen tekst).

Bovendien komen de richtlijnen van de Vlaamse regering enkel ter sprake in het voorgestelde tweede lid, niet in het eerste lid. Aldus is minder duidelijk waarop die richtlijnen betrekking hebben en welke rol ze ten aanzien van Toerisme Vlaanderen vervullen.

Het zou beter zijn, uitgaande van de bedoeling van de indieners van het amendement, om de door de commissie aangenomen tekst aan te vullen met een tweede lid. Dat lid zou kunnen luiden als volgt :

"Wat de gemeenschapsaangelegenheden betreft, omvatten die richtlijnen telkens een specifiek luik met betrekking tot het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad.".

L. 27.853/3

Amendement op artikel 25

1. Het amendement, dat ertoe strekt de voorwaarden en de regels i.v.m. de toekenning van subsidies en andere tegemoetkomingen te laten vaststellen door de decreetgever in plaats van door de Vlaamse regering, wordt door de indieners verantwoord met een beroep op artikel 10 van de wet van 16 juli 1973 waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt ("Cultuurpactwet").

Het eerste lid van dat artikel bepaalt dat "de regels inzake erkenning en subsidiëring in geld of natura van geregelde culturele activiteiten ..., naargelang van het geval, slechts (mogen) worden vastgesteld krachtens een wet, een decreet of een beraadslaging van de vertegenwoordigende vergadering van de overheid".

Weliswaar vallen de in het ontwerp bedoelde tegemoetkomingen onder de toepassing van de genoemde bepaling, althans in zoverre het gaat om tegemoetkomingen die beschouwd kunnen worden als maatregelen "genomen inzake ... culturele aangelegenheden" (zie artikel 2 van de Cultuurpactwet).

In zoverre de Cultuurpactwet van toepassing is, moet echter vastgesteld worden dat voldaan is aan het vereiste van artikel 10 ervan. Uit die bepaling vloeit immers enkel voort dat, onder voorbehoud van het bepaalde in

L. 27.853/3

het tweede lid (1), de subsidiëring een rechtsgrond moet vinden in een decreet. Het ontworpen artikel 25 zou die rechtsgrond bieden. Niets belet dat de decreetgever daarbij aan de Vlaamse regering zou opdragen bepaalde uitvoeringsmaatregelen te nemen.

Er bestaat derhalve geen dwingende noodzaak om artikel 25 te amenderen in de zin van het voorliggende amendement.

Vanuit het oogpunt van de beginselen die de verhouding tussen de wetgevende en de uitvoerende macht regelen, is het voldoende dat het ontworpen decreet de doelstelling van de tegemoetkomingen bepaalt (ondersteuning van de ontwikkeling van het toeristische productaanbod). Het staat het Vlaams Parlement uiteraard vrij om bijkomende criteria te bepalen of om, zoals voorgesteld door de indieners van het amendement, de vaststelling van alle voorwaarden en regels i.v.m. de tegemoetkomingen aan de decreetgever voor te behouden. Dit is echter andermaal een beleidskeuze, waarmee de Raad van State zich niet in te laten heeft.

(1) Volgens artikel 10, tweede lid, moeten, bij ontstentenis van een wet, een decreet of een beraadslaging van de vertegenwoordigende vergadering van de betrokken overheid, alle toelagen en voordelen het voorwerp zijn van een speciale begrotingspost op naam.

L. 27.853/3

2. De voorgaande conclusie dient genuanceerd te worden, indien het de bedoeling zou zijn dat de in het ontworpen artikel 25 bedoelde tegemoetkomingen ook toegekend kunnen worden aan erkende culturele instellingen die activiteiten uitoefenen gericht op de hele Vlaamse Gemeenschap.

In dat geval zou immers, overeenkomstig artikel 11 van de Cultuurpactwet, in het ontworpen decreet zelf bepaald moeten worden dat de tegemoetkoming "gelijktijdig omvat :

- de subsidiëring van een kern van personeelsleden;
- de jaarlijkse toekenning van een basistoelage voor de werking;
- de subsidiëring op grond van werkelijk gepresteerde activiteiten".

Uit het ontwerp blijkt echter niet dat het inderdaad de bedoeling zou zijn om dergelijke culturele instellingen te subsidiëren. De bepaling van het ontworpen artikel 25, eerste lid, naar luid waarvan de tegemoetkomingen moeten dienen "om de ontwikkeling van het toeristische productaanbod te ondersteunen", wijst integendeel in de richting van tegemoetkomingen ten gunste van localiseerbare "producten". Tijdens de bespreking van het ontwerp in de Commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden heeft de minister-president overigens (enkel) het

GA

-

L. 27.853/3

voorbeeld gegeven van subsidies aan campings en hoevetoe-
risme (1).

Het staat aan het Vlaams Parlement om te oordelen of het toepassingsgebied van artikel 25 al dan niet uitgebreid moet worden tot culturele instellingen als bedoeld in artikel 11 van de Cultuurpactwet.

(1) Verslag namens de commissie, Parl. St., Vl. Parl., 1997-98, nr. 846-8, p. 37.

L. 27.853/3

De kamer was samengesteld uit

de Heren	W. DEROOVER,	kamervoorzitter,
	P. LEMMENS,	staatsraden,
	L. HELLIN,	

Mevrouw	F. LIEVENS,	griffier.
---------	-------------	-----------

Het verslag werd uitgebracht door de H. G. VAN HAEGENDOREN, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door Mevr. M.-C. CEULE, eerste referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS

W. DEROOVER